

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113244029
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1113244029.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa: J&M PAVLÁT International, spol. s r.o., so sídlom Tábor - Všečov 2, 391 31 Česká republika, IČO 26 018 012, právne zastúpený Advokátska kancelária Melničák a Semančíková, s.r.o., Miletičova 1, 821 08 Bratislava, IČO 36 860 891 a odporcov: 1/ Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, 2/ X.. P. P. Q., B. I. XXX/XX, XXX XX L. Q., právne zastúpený Ružička Csekés s.r.o., so sídlom Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, IČO 36 863 360 o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. Súd návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C 67/2014 zamietá.

II. Súd žalobu voči odporcovi v 1. rade zamietá.

III. Súd žalobu voči odporcovi v 2. rade zamietá.

IV. Odporcovi v 1. rade sa náhrada trov konania nepriznáva.

V. Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi v 2. rade trovy konania vo výške 2.282,21 eur k rukám právneho zástupcu odporcu v 2. rade Ružička Csekés s.r.o., so sídlom Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným na tunajší súd dňa 23.12.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd :

1/ uložil odporcom povinnosť strpieť na vlastné náklady spoločne a nerozdielne uverejnenie ospravedlnenia v dvoch denníkoch s celoštátnou pôsobnosťou a v jednom denníku s pôsobnosťou na území ČR nasledovného znenia:

„Na tlačovej konferencii uskutočnenej dňa 29.12.2010 X. P. P. Q., v tom čase Prezident PZ SR, uviedol: „Skúmali sme, či prepravná firma neni zaangažovaná v tomto obchode, vzhľadom k tomu, že si ju vybrali samotní členovia zločineckej organizácie. Oni si nevyberajú len tak niekoho, s kým už nemajú nejaké iné vzťahy“.

MV SR a X.. P. Q. uvádzajú, že informácie obsiahnuté v predmetnom výroku nie sú pravdivé, keď spoločnosť J&M PAVLAT International, spol. s r.o. nemala žiadne vzťahy s členmi zločineckej organizácie a nebola vybratá členmi zločineckej organizácie za účelom poskytovania svojich služieb. Za uvedený výrok sa ospravedľujeme.“,

2/ Odporcovi v 1. rade uloží povinnosť v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku doručiť navrhovateľovi ospravedlňujúci list obsahujúcu nasledujúcu informáciu:

„Na tlačovej konferencii uskutočnenej dňa 29.12.2010 X. P. P. Q., v tom čase Prezident PZ SR, uviedol: „Skúmali sme, či prepravná firma neni zaangažovaná v tomto obchode, vzhľadom k tomu, že si ju vybrali samotní členovia zločineckej organizácie. Oni si nevyberajú len tak niekoho, s kým už nemajú nejaké iné vzťahy“.

MV SR uvádza, že informácie obsiahnuté v predmetnom výroku nie sú pravdivé, keď spoločnosť J&M PAVLAT International, spol. s r.o. nemala žiadne vzťahy s členmi zločineckej organizácie a nebola vybratá členmi zločineckej organizácie za účelom poskytovania svojich služieb. Za uvedený výrok sa ospravedlňujeme.“,

3/ Odporcom uloží povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 100.000,- eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku .

Podľa odôvodnenia žaloby sa navrhovateľ stal objektom akcie realizovanej orgánmi štátnej správy SR, v rámci ktorej došlo k zadržaniu dopravného prostriedku navrhovateľa a vodiča na území Tureckej republiky v decembri roku 2010 a vyvodu ďalších súvisiacich následkov. Za účelom informovania o uvedenej akcii bola dňa 29.12.2010 Prezidiom PZ zvolaná tlačová konferencia, na ktorej v tom čase odporca v 2. rade ako prezident PZ informoval médiá o vzniknutej situácii, kde uviedol „Skúmali sme, či prepravná firma neni zaangažovaná v tomto obchode, vzhľadom k tomu, že si ju vybrali samotní členovia zločineckej organizácie. Oni si nevyberajú len tak niekoho, s kým už nemajú nejaké iné vzťahy“.

Odporca v 2. rade na predmetnej tlačovej konferencii prezentoval skutkovými tvrdeniami obsiahnutými vo výroku, ktoré sú nepravdivé, keďže navrhovateľ nebol nikdy vybraný za účelom poskytnutia svojich služieb žiadnymi členmi zločineckej organizácie, nikdy nemal a nemá žiadne vzťahy s členmi zločineckej organizácie, ide o nepravdivé skutkové tvrdenia, ktoré vyvolávajú dojem, že navrhovateľ má vzťahy s členmi zločineckej skupiny, že sa jedná o vzťahy na základe ktorých bol navrhovateľ vybraný na poskytnutie služby členmi zločineckej skupiny, t.j. jedná sa o snahu prezentovať navrhovateľa v negatívnom svetle, ako subjekt ktorý spolupracuje so zločineckou skupinou. Uvedený výrok bol prezentovaný na tlačovej konferencii súvisiacej s vysoko organizovaným zločinom. Ide o informácie spôsobilé výrazným spôsobom zasiahnuť do dobrej povesti a obchodného mena navrhovateľa podľa § 19b zákona č. 40/1964 Zb., keďže navrhovateľ je právnickou osobou podľa práva ČR, vykonáva podnikateľskú činnosť po celom území ČR a vo vysoko konkurenčnom prostredí, ktoré je do veľkej miery závislé na dobrom mene a povesti. K zásahu do dobrej povesti a obchodného mena navrhovateľa aj došlo. Závažnosť zverejnenia vyššie špecifikovaných nepravdivých informácií je umocnená tým, že tieto boli prezentované osobou vystupujúcou v pozícii Prezidenta PZ SR, na oficiálnej tlačovej konferencii, veľkej množine zástupcov médií, tak tlačových, rozhlasových a televíznych. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že vo veci je nevyhnuté zjednanie nápravy poskytnutím primeraného zadostučinenia, a to aj v peniazoch, pričom s prihliadnutím na všetky okolnosti zverejnenia predmetného výroku a jeho dopadu ide o sumu 100.000,- eur, ktorá sa navrhovateľovi javí ako primeraná. Na podporu svojich tvrdení odporca v 2. rade súdu preložil právoplatný rozsudok okresného súdu Bratislava II, č. k. 10C 322/2007-278 zo dňa 07.05.2009.

Odporca v 1. rade sa k žalobe písomne nevyjadril.

Odporca v 2. rade sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 11.09.2014, v ktorom predovšetkým namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie. V tejto súvislosti akcentoval, že odporca v 2. rade informoval verejnosť o činnosti polície z pozície svojej funkcie ako prezident PZ SR, nie ako súkromná osoba za účelom naplnenia práva verejnosti na informácie v súlade s čl. 26 Ústavy SR, čl. 17 Listiny základných práv a slobôd, čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a čl. 19 medzinárodného paktu o občianskych a politických právach. V zmysle Nariadenia ministra vnútra č. 38/2004 čl. 1 ods. 1, písm. d), čl. 3 prezident PZ SR je podľa tohto nariadenia osobou oprávnenou komunikovať s masovokomunikačnými prostriedkami o činnosti PZ a závažnej trestnej činnosti oprávnene sledovanej masovokomunikačnými prostriedkami a napádaný výrok bol prednesený v rámci plnenia služobných povinností, kde odporca v 2. rade konal v mene odporcu v 1. rade.

V súvislosti s navrhovateľom uvádzaným zásahom do svojej dobrej povesti vyššie špecifikovaným konaním odporcu v 2. rade, má odporca v 2. rade za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by uviedol akékoľvek nepravdivé skutkové tvrdenie, že by neoprávnene použil obchodné meno navrhovateľa, a že by nepravdivým skutkovým tvrdením zasiahol do dobrej povesti navrhovateľa. Odporca v 2. rade z titulu oprávnenia a povinností vyplývajúcich mu z funkcie prezidenta PZ SR vo svojom výroku uviedol iba výlučne pravdivé informácie, pretože v čase zvolania tlačovej konferencie polícia skúmala, či prepravná firma nie je na obchode, ktorý vykazoval znaky organizovaného zločinu akýmkoľvek spôsobom zaangažovaná., t. j. konštatoval iba to, že polícia v danom čase skutočne preverovala. Tvrdenia navrhovateľa o tom, aký dojem mal výrok odporcu v 2. rade vyvolať sú ničím nepreukázané, konkrétne, že sa jedná o nepravdivý výrok, čo je základným predpokladom preukázania zásahu do osobnostných práv, nie je preukázané ani to, že došlo k neoprávnenému použitiu obchodného mena navrhovateľa, a nakoniec ani toho, že výrok skutočne vyvolal zásah do dobrej povesti navrhovateľa, preukázania akejkoľvek ujmy na strane navrhovateľa a preukázania príčinnej súvislosti medzi pravdivým výrokom odporcu v 2. rade a vznikom akejkoľvek ujmy na strane navrhovateľa. Sumarizujúc vyššie uvedené teda o navrhovateľovi hovorilo Ministerstvo vnútra SR na svojej tlačovej konferencii, prostredníctvom na to právnymi predpismi určenej osoby a to zamestnanca MV SR v pozícii Prezidenta PZ SR, čím si prezident PZ SR plnil jednu zo svojich povinností, a to informovať verejnosť o prípadoch vyšetrovaných PZ SR, v zmysle práva verejnosti na informácie. V žalovanom výroku nie je navrhovateľ označený, nie je možné konštatovať akúkoľvek nepravdivú informáciu o prepravnej firme, navrhovateľ žalobou nepreukázal, že žalovaný výrok obsahuje informácie obsahujúce nepravdivé skutkové tvrdenia ani také tvrdenia, ktoré by mohli zasiahnuť do dobrej povesti navrhovateľa. Vo výroku odporcu v 2. rade vôbec neuviedol obchodné meno navrhovateľa, neuviedol, že navrhovateľ má styky so zločineckou organizáciou, takéto tvrdenie by prvýkrát zaznelo až v navrhovanom znení ospravedlnenia, čím by došlo prvýkrát k poškodeniu obchodného mena navrhovateľa a k zásahu do jeho dobrej povesti.

K výške navrhovateľom požadovaného finančného zadosťučinenia 100.000,- eur má odporca v 2. rade za to, že táto čiastka je neprimeraná, pričom žaloba bola podaná takmer tri roky od zverejnenia výroku a je v rozpore so zásadami Dohovoru a s ustálenou súdnou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 121 O.s.p. netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Podľa § 123 O.s.p. Účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Podľa § 125 O.s.p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Predmetom konania je posúdenie dôvodnosti nároku navrhovateľa na ospravedlnenie a nemajetkovú ujmu podľa § 19b OZ voči odporcom označeným ako Ministerstvo vnútra SR /odporca v 1. rade/ a X.. P. P. Q. /odporca v 2. rade/ v súvislosti s výrokom odporcu v 2. rade, ktorý vyslovil na tlačovej konferencii organizovanej PPZ SR dňa 29.12.2010 v pozícií Prezidenta policajného zboru SR.

Riadne predvolaný navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na súdne pojednávanie nedostavili, hoci naň boli riadne a včas predvolaní /navrhovateľ 25.01.2016, jeho právny zástupca 22.01.2016/. Písomným podaním doručeným súdu len krátko pred termínom konania súdneho pojednávania (02.03.2016 v poobedných hodinách) podal právny zástupca navrhovateľa písomný návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania sp. zn. 11C 67/2014 s poukazom na § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a z uvedeného dôvodu požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní. Má za to, že v uvedenom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v konaní sp. zn. 19C 7/2014.

Vzhľadom na skutočnosť, že neboli naplnené zákonné podmienky na odročenie súdneho pojednávania, tak ako to má na mysli § 119 O.s.p. a všeobecne za takýto dôvod sa nepovažuje ani návrh na prerušenie konania, keďže o ňom možno rozhodnúť súčasne s vyhlásením rozhodnutia vo veci samej, konajúci súd postupoval podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednal a rozhodol na súdnom pojednávaní konanom dňa 04.03.2016 bez prítomnosti navrhovateľa. Postupom súdu nedošlo k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom, nakoľko tento bol na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaný (§115 ods. 2 O.s.p.), jeho procesnou povinnosťou bolo dostaviť sa na súdne pojednávanie a plniť si tak povinnosti vyplývajúce účastníkovi konania (§131 ods. 1 O.s.p.), obdobné povinnosti vyplývajú aj právnenému zástupcovi a to aj s akcentom na ustanovenia zákona o advokácii.

Súd v prejednávanej veci vykonal dokazovanie výsluchom odporov v 1. a 2. rade, oboznámením s obsahom pripojeného spisového materiálu sp. zn. 11C 67/2014, listom Ministerstva vnútra SR, Prezídia policajného zboru adresovaným sekcii legislatívy a vonkajších vzťahov zo dňa 16.02.2011 číslo PPZ-BOK-BA-I-171/2011.

Odporca v 1. rade žiadal žalobu zamietnuť, hodnotiaci úsudok, ktorý odznel na tlačovej konferencii dňa 29.12.2010 nebol spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti navrhovateľa. Odporca v 1. rade namietal, že navrhovateľ nepredložil žiadny dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že mu činnosťou odporcov vznikla nemajetková ujma. Jej výšku považuje za neprimeranú.

Odporca v 2. rade vypovedal, že zvolaná tlačová konferencia bola reakciou na mediálnu činnosť navrhovateľa. Akcentoval, že v rámci výrokov, ktoré odzneli z jeho strany na predmetnej konferencii dňa 29.12.2010, nikdy neuviedol názov firmy ani konkrétne mená jej zástupcov. Nebyť činnosti PZ SR, nedošlo by k zbaveniu obvinenia vodiča na tureckej strane v tak krátkom čase a navrhovateľ by utrpel výraznejšie straty.

Z vykonaného dokazovania súd skutkovo a právne ustálil nasledovné:

Dňa 29.12.2010 sa uskutočnila tlačová konferencia ktorá bola zvolaná Ministerstvom vnútra SR, Prezidiom Policajného zboru SR (odporcom v 1. rade), na ktorej vystúpil odporca v 2. rade ako príslušník policajného zboru vo funkcii Prezidenta Policajného zboru. Informoval v nej verejnosť o policajnej operácii týkajúcej sa organizovaného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v štádiu prípravy, v rámci ktorej bola preverovaná prepravná firma. Konkrétne obchodné meno tejto prepravnej firmy na tlačovej konferencii zo strany odporcu v 2. rade nebolo uvedené.

Z obsahu listinného dôkazu - listu MV SR č. PPZ-BOK-BA-I-171/2011 vyplýva, že zorganizovanie policajnej operácie bolo na základe získanej vedomosti orgánmi činnými v trestnom konaní, že neustálené osoby vo viacerých štátoch Európy sa dôkladne pripravujú na prepravu a následné uskladnenie veľkého množstva rôznych omamných a psychotropných látok z doposiaľ neznámeho skladu nachádzajúceho sa pravdepodobne v zahraničí cez územie SR do Tureckej republiky, následne má byť týmito osobami dovezený na územie SR z Tureckej republiky heroín vo veľkom množstve, kde ho majú uskladniť do vopred určeného a pripraveného skladu na doposiaľ nezistenom mieste v meste Trnava, odkiaľ má byť následne vyvezený do cieľových krajín západnej Európy. V rámci

vyšetovania boli vykonané koordinačné stretnutia zainteresovaných strán na pôde Eurojustu v Haagu. Dňa 10.12.2010 bol anhydrid kyseliny octovej naložený na kamión Mercedes Benz s EČV Českej republiky XCX XXXX s návesom modrej farby XCO XXXX. Predmetné vozidlo si objednala organizovaná skupina prostredníctvom F. F. F. od prepravnej spoločnosti J&M PAVLÁT International spol. s r.o. Kamión s kontrolovanou dodávkou prekročil hranice SR na hraničnom prechode Medvedov do Maďarskej republiky, pričom kontrolovanú dodávku na základe právnej pomoci prevzali maďarské orgány. Dňa 14.12.2010 kontrolovaná dodávka dorazila do Turecka, kde nebola uvoľnená colnými orgánmi do voľného obehu. Dňa 23.12.2010 boli v prenajatom byte F. F. F. zadržané podozrivé osoby T. Ž. T. Q. F.. Dňa 24.01.2011 bola vyšetrovateľom spracovaná žiadosť o právnu pomoc v ČR adresovaná dozorovému prokurátorovi, predmetom ktorej budú podrobné výsluchy konateľa spoločnosti J&M PAVLÁT International spol. s r.o. F. X. a vodiča tejto prepravnej spoločnosti I.A. X..

Na predmetnej tlačovej konferencii odporca v 2. rade uviedol : „Skúmali sme, či prepravná firma není zaangažovaná v tomto obchode, vzhľadom k tomu, že si ju vybrali samotní členovia zločineckej organizácie. Oni si nevyberajú len tak niekoho, s kým už nemajú nejaké iné vzťahy“.

Podľa § 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa § 6 / ods. (1) trestného poriadku č.301/2005 Z.z. Orgány činné v trestnom konaní a súd informujú verejnosť o trestnom konaní podľa tohto zákona poskytnutím informácií oznamovacím prostriedkom. Pri tomto informovaní však musia dbať na ochranu utajovanej skutočnosti, obchodného tajomstva, bankového tajomstva, daňového tajomstva, poštového tajomstva alebo telekomunikačného tajomstva.

Podľa § 19b OZ pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania, a odstránil závadný stav, možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať v peniazoch.

Podľa § 19b ods. 3 OZ odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

Podľa § 6 ods. (1) zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore účinnom ku dňu 29.12.2010 policajný zbor je podriadený ministrovi.

Podľa ods. (2) Služby Policajného zboru uvedené v § 4 ods. 1 a útvary Policajného zboru uvedené v § 4 ods. 1 a 2 riadi prezident Policajného zboru, ak minister neurčí inak.

Podľa ods. (3) Prezident Policajného zboru je zodpovedný za výkon svojej funkcie ministrovi. Prezidenta Policajného zboru vymenúva a odvoláva minister.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, SIS Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere podľa tohto zákona a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

V zmysle ust. § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka prislúcha právnickej osobe určitá ochrana v prípade neoprávneného zásahu do jej dobrej povesti. Pokiaľ sa právnická osoba teší dobrej povesti a niekto do nej neoprávnené zasiahne a tým jej spôsobí ujmu, zákon jej ponúka možnosti, ako sa brániť. Do dobrej povesti právnickej osoby možno zasiahnuť skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé, ako aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami. Takéto tvrdenia a hodnotiace úsudky však musia mať difamačný charakter. Musia byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby (Nález ÚS SR zo dňa 18.9.2008, sp. zn. II. ÚS 211/08). Zásahom pritom môže byť aj kritika, ak táto presiahla rámec oprávnenej kritiky (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. 9. 2009, sp. zn. 4 Cdo 212/2007). Zákon jej pritom poskytuje ochranu už aj v prípade, keď neoprávnený zásah dobrú povest' právnickej osoby len ohrozil, nemusí teda dôjsť k priamemu poškodeniu dobrej povesti. O neoprávnený zásah nejde vtedy, keď zasahujúcim je ústredný orgán štátu pri plnení svojich úloh vyplývajúcich mu zo zákona.

Otázku, kto je v tomto prípade subjektom ochrany a kto je subjektom zásahu musí súd v tomto druhu konania riešiť medzi prvými. Inými slovami, súd teda musí vyriešiť otázku, do práv koho bolo zasiahnuté, a kto sa dopustil zásahu, kto je teda subjektom ochrany a kto je subjektom zásahu. Obe zisťovania

sú súčasťou skúmania, kto je v konaní vecne legitimovaný (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 201/2007 z 30.07.2008).

Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

Vyhodnotiac zistený skutkový stav súd právne ustálil, že odporca v 2. rade nemôže byť subjektom zásahu teda pôvodcom žalobou vytýkaného správania sa. Navrhovateľom napádaný výrok totiž odporca v 2. rade vyslovil ako príslušník policajného zboru v služobnom zaradení Prezidenta PZ v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru pri výkone činnosti podľa zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore (najmä §2 ods. 1 zákona) a teda v súlade s predpismi v oblasti výkonu verejnej moci. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak bol prípadný zásah do osobnostných práv spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou, alebo aj štátom k realizácii činnosti týchto osôb, majú prípadné občianskoprávne sankcie postihnúť práve tieto právnické, či fyzické alebo iné osoby. Výnimka pripadá do úvahy len v prípade excesu. Sporný výrok bol však vyslovený na riadne zvolanej tlačovej konferencii, pričom jej zvolávateľom bol odporca v 1. rade v rámci plnenia zákonnej povinnosti tohto orgánu informovať verejnosť o svojej práci. Z uvedeného dôvodu preto žaloba voči odporcovi v 2. rade neobstojí.

Súd tiež dospel k záveru, že pasívna vecná legitímácia nie je daná ani vo vzťahu k odporcovi v 1. rade. Výrok, ktorý navrhovateľ v konaní napáda totiž nie je v časti „Oni si nevyberajú len tak niekoho, s kým už nemajú nejaké iné vzťahy“ skutkovým tvrdením, ale len hodnotiacim úsudkom, ktorý však nebol neoprávnený, alebo neprimeraný, naviac obchodné meno navrhovateľa v napádanom výroku nebolo nejakou použité. Napádaný výrok uvádza len dôvod, pre ktorý bola prepravná firma „skúmaná“, nehovorí, že táto prepravná firma mala konkrétne vzťahy s členmi zločineckej organizácie. Pokiaľ následne identitu navrhovateľa odhalili hromadné oznamovacie prostriedky, alebo sám navrhovateľ, nebolo v možnostiach odporcu v 1.rade takémuto správaniu a jeho následkom zabrániť a preto za prípadné následky nemôže niesť občianskoprávnu zodpovednosť.

Navrhovateľ v konaní neprodukoval žiadny dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že medzi tvrdeným zásahom do jeho práva v súvislosti s napádaným výrokom, ktorý odznel na tlačovej konferencii dňa 29.12.2010 a tvrdenou ujmom /vyčíslenou na 100.000,- eur/ je akýkoľvek kauzálny nexus, naviac navrhovateľ akékoľvek negatívne dopady napádaného výroku vo vzťahu k svojmu obchodnému menu, prípadne svojej podnikateľskej činnosti nejakou nepreukázal a v tomto zmysle ani žiadne dôkazy vykonať nenavrhol, a to napriek tomu, že sa domáha ochrany podľa §19bOZ takmer tri roky od uskutočnenia tlačovej konferencie. Uplynutím takéhoto času by aj navrhované ospravedlnenie v printových médiách postrádalo svoj želaný efekt.

Právny zástupca navrhovateľa podal dňa 04.03.2016 elektronicky návrh na doplnenie dokazovania, v ktorom žiadal, aby súd zabezpečil obrazový záznam zo špecifikovanej tlačovej konferencie konanej dňa 29.12.2010 od odporcu v 1. rade alebo od Tlačovej agentúry SR, výpoveďami svedkov D.. L. F. - údajného objednávateľa prepravy realizovanej navrhovateľom, výpoveďou P. L. E., ktorý v tom čase zastával pozíciu ministra vnútra SR, oboznámením sa s výsledkami šetrenia akcie, ktorej súčasťou bola aj preprava realizovaná navrhovateľom do Turecka v decembri 2010. Súd nevykonal navrhovateľom požadované dokazovanie spočívajúce v oboznámení sa so zvukovým záznamom z tlačovej konferencie zo dňa 29.12.2010, a to vzhľadom na znenie napádaného výroku, pretože z jeho samotného obsahu je zrejmé, že v ňom nebolo obchodné meno navrhovateľa vôbec uvádzané. Preto sa súdu javilo vykonanie tohto dôkazu ako neúčelné. Naviac, predložiť takýto dôkaz bolo v možnostiach navrhovateľa, nie je namieste túto povinnosť preniesť na súd. Nebolo tiež potrebné ani účelné vypočuť navrhovateľom navrhovaných svedkov, pretože navrhované svedecké dokazovanie nesúvisí s meritom prejednávanej veci.

Z dôvodov vyššie uvedených preto súd pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zamietol žalobný návrh tak vo vzťahu k odporcovi v 1. rade, ako aj vo vzťahu k odporcovi v 2. rade, a to v druhom a treťom výroku rozhodnutia.

V prvom výroku rozsudku súd zamietol návrh navrhovateľ na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn. 11C 67/2014 z dôvodu absencie podmienky uvedenej v §109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Podľa názoru súdu v konaní sp. zn. 11C 67/2014 sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre toto rozhodnutie súdu, nakoľko predmetom konania 11C

67/2014 je žaloba na náhradu nemajetkovej ujmy /vyčíslenej obdobne ako v tomto konaní na sumu 100.000,- eur/ podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom žalovaným subjektom je Slovenská republika, zastúpená MV SR. Z hľadiska hmotného práva ide o úplne odlišný nárok, odlišný spôsob dokazovania, keďže navrhovateľ sa v konaní sp. zn. 11C 67/2014 domáha nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu, za ktorý považuje výkon verejnej moci v rozpore so všeobecne záväznou právnou úpravou, čo bude predmetom iného dokazovania. Priznanie prípadného nároku podľa zákona č. 514/2003 z.z. voči štátu vo všeobecnosti nevylučuje možnosť domáhať sa svojho práva podľa § 19b OZ.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Plne procesne úspešný odporca v 1. rade si však trovy konania neuplatnil, z obsahu spisu nevyplyva, že by mu nejaké trovy vznikli, preto mu ich súd nepriznal.

Plne procesne úspešný odporca v 2. rade si trovy konania vyčíslil, pričom tieto trovy spočívajú v trovách právneho zastúpenia vo výške 2.282,21 eur vr. DPH.

Odporcovi v 2. rade vznikli trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z tarifnej odmeny celkom za tri úkony právnej pomoci (1/ prevzatie a príprava dňa 09.09.2014, 2/ vyjadrenie k žalobe dňa 09.09.2014, účasť na súdnom pojednávaní dňa 04.03.2016, á 625,73 eur + 2 x režijný paušál vo výške po 8,04 eur a 1x režijný paušál vo výške 8,58 eur. Právny zástupca odporcu v 2. rade je platcom DPH, čo preukázal osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty. Súd preto odporcovi v 2. rade s poukazom na §10, 13a, 16 ods. 3 a 18 ods. 2 vyhlásky č. 655/2004 Z.z. riadne a včas uplatnené trovy priznal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je platobným miestom trov právny zástupca odporcu v 2. rade.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
 - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. v znení nesk. predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.